

[Alfred Jensen.]

derved eller stilles over for store vanskeligheder; men sådan er det jo ikke for det store flertal. For det store flertal, arbejdere, funktionærer og tjenestemænd, betyder den øgede skatteudskrivning, at de bliver dårligere stillet. Deres indtægtsstigning betyder jo ikke, at de har fået større skatteevne, at deres levevilkår er forbedret, men skyldes udelukkende, at pengenes værdi er forringet. Jeg har tidligere rejst dette spørgsmål i forbindelse med udskrivningsloven og gjort opmærksom på, at man burde tage hensyn hertil, når man udarbejder skatteskalaen, eller når man beregner fradrag — nu har vi kun selve skalaen at holde os til, idet forsørgerfradraget er afskaffet.

Jeg bemærkede mig, at ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Hans Knudsen, rejste spørgsmålet om, hvor meget indtægterne egentlig er steget i forhold til det foregående år. Det er ikke let for os at have noget overblik herover, men vi ved dog, at hver gang der var mulighed for en pristalsregulering af lønningerne, er der kommet reguleringstillæg til, og det betyder, at lønningerne er steget for alle arbejdere, tjenestemænd og funktionærer, og at de derfor vil komme til at betale mere i skat. Hvis skatterne kun var steget i samme forhold, som lønnen er steget, var det måske ikke så galt, men det er værre, fordi skatten er progressiv. Derved kommer den enkelte til at betale en forholdsvis større skat det ene år efter det andet.

Jeg tror, man må gøre sig klart, at vi nu er kommet dertil, at man også bør se på skatteskalaerne og bør foretage en revision under hensyntagen til de indtægtsstigninger, der beregnes. Jeg ser med tilfredshed på, at den højtærede minister har lempet skatten lidt for indtægter mellem 4 000 og 6 000 kr. Det er i allerhøjeste grad tiltrængt, men det er bare ikke tilstrækkeligt. Lempelserne må føres betydeligt højere op. Det er betegnende, at når man tager hensyn til formuestigningerne og forhøjer bundgrænsen for ud-

skrivning af formueskat til 50 000 kr., foretager man også en lettelse i beskatningen af formuerne mellem 50 000 og 100 000 kr. Jeg har ikke noget herimod, godkender tværtimod det, der her vil ske, men jeg mener, at man bør anvende det samme princip på indkomstskatten. Vi har, da ligningsloven var til behandling, gjort opmærksom på, at man måtte foretage ændringer på dette område enten ved at ændre skalaen eller ved at indføre et skattefrit beløb, noget i retning af det tidligere forsørgerfradrag. Jeg foreslog i december, da ligningsloven var til behandling, at der skulle ydes et sådant fradrag på 1 000 kr. for alle skattepligtige indkomster på indtil 15 000 kr., og at der skulle ske en aftrapning af dette beløb for indtægter fra 15 000 kr. til 20 000 kr. Det er vor opfattelse, at man i udvalget bør være opmærksom på dette forhold. Jeg ved ikke, hvor meget håb man i anledning af de udtalelser, det ærede medlem hr. Hans Knudsen fremsatte om de stigende indkomster, kan nære til resultatet, men jeg håber, man vil være opmærksom herpå, og jeg håber også, at der, når lovforslaget kommer til anden behandling, er sket ændringer på dette område.

I anledning af bestemmelsen i § 36 om, at skatten kan helt eller delvis eftergives, hvis der sker en væsentlig forringelse af skatteydernes økonomiske forhold, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der jo er mange, som vil komme til at stå over for vanskeligheder i den kommende tid. Der er adskillige arbejdsløse, som vil få vanskeligt ved at klare skatten. Da vi forleden diskuterede skattereformen, udtalte finansministeren sig om den fordel, der ville være ved en overgang til kildeskat, nemlig at arbejdsløse og syge blev fritaget for at betale skat i den periode, de ikke havde arbejdsindtægt. Med en sådan omsorg og opmærksomhed over for dette spørgsmål forekommer det mig, at det ville være rimeligt allerede nu at nå frem til at få fastslået, at personer, der er arbejdsløse